

[Stær Johansen.]

fundt sted, en begrænsning fra den nominelle rente til den effektive rente, kunne give u hensigtsmæssige virkninger. Det blev bl. a. fremhævet af det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard, der sagde, at hvis virkningerne var u hensigtsmæssige, måtte ministeriet ændre enkelte paragraffer. Det gjaldt ikke mindst den opsigelsesfrist, der er givet. Det var det, jeg oplyste. Jeg mener, at det ville hjælpe på byggeriet, ikke mindst det privat orienterede byggeri, hvis man fik en ændring på dette område.

Formanden: Jeg gør opmærksom på, at forretningsordenen kun tillader at tage ordet i anden omgang for at stille tillægs-spørgsmål.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Oluf Pedersen* til justitsministeren:

„Hvor stort et beløb indkasserer Københavns politi ved notering af udenbys motorkøretøjer?“

Oluf Pedersen: Ved den nye færdselslov blev den enkelte motorkørers ansvar øget. Man overlod således til ham selv at skønne over, hvad der var en passende hastighed. Dette var et fremskridt, men det har, så vidt jeg kan se, ikke virket overalt. Således har jeg fået forebragt et tilfælde, hvor et par københavnske betjente på afstand skønnede anderledes end køreren, og hvor dette skøn medførte en bøde på 100 kr. til statskassen.

Det drejer sig om et par håndværkere fra Roskilde, som kom fra deres arbejde på Amager, og som kørte ad H. C. Andersens Boulevard og drejede ned ad Vesterbrogade. Den ene af dem fik svinget, medens den anden holdt tilbage for en sporvogn og derefter kørte frem med en kvindelig cyklist på højre side. Motorcyklisten, der aldrig før har været noteret og har kørt daglig i en halv snes år, blev noteret for at have generet den modgående færdsel. Politiet havde hverken set sporvognen eller damen, der var ingen modgående færdsel, som havde klaget, der skete ingen ulykke, og motorcyklisten havde handlet efter loven. Når notering er sket, virker det praktisk taget som en standret; der er, så vidt jeg

kan se, ingen mulighed for at få ret. Der var ingen pligt til at møde for retten, men uden møde kan der ikke ankes, og hvad kan det så nytte? For mig at se er det unødigt rapportjageri, modsat meningen med den nye færdselslov. Der var den dag, sagen var for retten, 12 betjente med 6 sager à 100 kr.

Og så er det endda sådan, at man, når det gælder udenbys boende, sætter andre byers politi i virksomhed uden ringeste gavn, og det er mere besværligt for de udenbys tiltalte at prøve på at få deres ret. Det ville være mere praktisk, om man på stedet gav den tiltalte et vink om, at han var noteret, i stedet for at komme mange dage efter.

Jeg vil gerne spørge den højtærede justitsminister: i hvilket omfang er dette rapportskriveri af udenbys boende foregået, og hvor stort et beløb indkasserer Københavns politi ved notering af udenbys motorkøretøjer?

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Må jeg sige til det ærede medlem hr. Oluf Pedersen, at et højst besynderligt spørgsmål fik en højst besynderlig begrundelse. Det ærede medlem kritiserede en konkret dom. Nu kender jeg tilfældigvis denne dom, fordi jeg ved, at det drejer sig om en slægtning af det ærede medlem, og jeg må måske i al stilfærdighed sige, at fremstillingen af domsgrundlaget var ganske og fuldstændig urigtig. Men lad denne konkrete sag ligge.

Lad mig til spørgsmålet — der lyder således: hvor stort et beløb indkasserer Københavns politi ved notering af udenbys motorkøretøjer — svare, at jeg beklager ikke at være i stand til at besvare spørgsmålet. En besvarelse ville forudsætte et meget omfattende arbejde med gennemgang af bødejournalerne, et arbejde så omfattende, at det ærede medlem vil være enig med mig i, at det kunne spørgsmålet ikke bære.

Jeg kan dog give det ærede medlem en slags antydning af, hvad det drejer sig om, idet jeg kan sige, at Københavns politi i anden anledning i foråret 1956 igennem en uge, men altså kun én uge, foretog en optælling af, hvor motorkørende, der var indblandet i motorsager, hørte hjemme, og